

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt takker for den særdeles velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet. Jeg gentager, at det for Administrationen vil være af overordentlig stor Betydning, at man faar den mere ensartede Behandling, som kan gennemføres efter Forslaget, saaledes som det nu foreligger. Det betyder paa ingen Maade, at det skal være en ensartet Bygningsstil, men det er mere den administrative Side af Sagen, jeg tænker paa, naar jeg siger, at jeg haaber, vi skulle naa til en mere ensartet Behandling af Bygningsager.

Niels Rasmussen: Jeg er tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse om, at det er Meningen at dele Landet i 3 Bygningsdistrikter, saaledes at hver af Bygningsinspektørerne faar underlagt et Distrikt. Det er sikkert ogsaa den rigtigste Maade at ordne dette Forhold paa. — Det glædede mig ogsaa at høre, at Ministeren er af den Mening, at det er ganske nødvendigt at give disse Mænd Ret til at praktisere udenfor det Arbejde, der paa-hviler dem i Embeds Medfør, thi det vil være ganske umuligt at holde de Mænd i vigneur, hvis de afskæres fra at kunne fortsætte deres Udvikling ved at deltage i Arbejder, der komme til at foreligge i Tidens Løb. Der opstaar i Tidens Løb saa mange forskellige tekniske Nydannelser indenfor Bygningsvæsenet, at kun den Mand, der til daglig kan beskæftige sig, tilmed alsidigt, dermed, kan holde sig à jour dermed og saaledes — i dette Tilfælde for Staten — drage den fulde Nytte af disse Fremskridt.

Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister ikke var bleven staaende derved, men var gaaet et Skridt videre, end det er udtrykt i Bestemmelsen i § 4 om, at Bygningsinspektøren ikke maa paatage sig privat Arkitektarbejde i et større Omfang, end Bygningsdirektøren finder foreneligt med Statstjenestens Tarv. Jeg finder, at det er en ganske overflødig Bemærkning. I det Øjeblik en Arkitekt, der bliver ansat som Bygningsinspektør, opdager, at hans Embedsgerning hemmer ham saaledes i hans private Virksomhed, at han i kunstnerisk Henseende stagnerer og i økonomisk Henseende ikke gaar frem, men tilbage, vil han rimeligvis trække sig tilbage fra Stillingen, og hvis han desuagtet vil beholde sit Embede og negligere dette, vil det jo altid staa Bygningsdirektøren frit at gøre Indberetning om dette Forhold til Ministeriet, hvorefter

man vil kunne henvende sig til den vedkommende og meddele ham, at enten maa han opfylde sin Embedspligt eller ogsaa tage sin Afsked. Jeg mener, at det er et Forhold, der jævner sig af sig selv. Man bør stille disse Mænd saa frit som paa nogen Maade muligt. Jeg maa jo forudsætte, at de Mænd, der ville komme til at beklæde disse Stillinger, ere i alle Henseender pligtopfyldende og ærekære Mænd, der ikke paatage sig dette Embede, naar de ikke mene at kunne udføre det paa tilfredsstillende Maade, og som, i det Øjeblik deres anden Gerning kræver saa megen Tid, at dette ikke kan finde Sted, ville forlade Pladsen. Jeg kunde altsaa ønske, at Bemærkningen i § 4 om denne Indskrænkning i deres Handlefrihed faldt bort. Det er ganske i Modsætning til, hvad det ærede Øte Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) udtalte. Hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, vilde han tværtimod have, at det skulde forbydes dem at udøve privat Virksomhed ved Siden af deres Embedsgerning. Det anser jeg for ganske uholdbart af de Grunde, jeg allerede har anført. Mænd, der ville være tilfredse med 4,000 Kr. i aarlig Indtægt, ville sikkert være ganske uskikkede til at beklæde disse Stillinger, og selv om de var skikkede dertil, i det Øjeblik de overtog Stillingen, vilde de ganske sikkert i Løbet af nogle Aar stagnere saaledes, at de vilde blive uskikkede dertil, og det vilde Staten paa ingen Maade være tjent med. Man bør derfor gaa den modsatte Vej og give dem fuldkommen frie Hænder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Direktørens Kvalifikation kan jeg fremdeles ikke andet end være af en modsat Mening af den, den højtærede Minister har udtalt. Det *kan* ikke være rigtigt, at den Mand ikke skal være Arkitekt, endogsaa en Arkitekt af allerførste Rang, thi hvorledes skal han egentlig kunne øve en begrundet Kritik over de fra Inspektørerne indsendte Arbejder, hvis han ikke mindst er dem ligestillet eller helst staaer endnu højere baade i teknisk og kunstnerisk Henseende? Men der er ogsaa et andet Forhold, hvor Staten ikke vil kunne drage den fulde Nytte af denne Mand, hvis han ikke besidder disse Evner, nemlig i det Tilfælde, som jeg godt kunde tænke mig vil indtræffe, at man fra Ministeriets Side skulde ønske en Udtalelse fra samtlige Inspektører om et eller andet vigtigt Bygningsforhold. En saadan Udtalelse maatte dog være en Frugt af et Samarbejde mellem Inspektørerne og Direktøren, og hvis saa denne